

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VII. Ex Prospero, Gaudentio Brixiano, & Leone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT VII.

Ex Prospero, Gaudentio Brixiano, & Leone.

PROSPER item Rhegiensis Episcopus, libro secundo De vocatione Gentium, affirmat, morbis, debilitatibus, vulneribus, non solum annos aut menses, vel dies ætatis humanæ; sed & omnes horas, omniaque momenta subiecta esse; nec vllum esse mortis genus, aut obeundi modum, cui non sit quisque ex ipsa conditione mortalitatis obnoxius: atque ex hac ipsa communi conditione omnes in omnia casuros mala, nisi esset in vno omnium debito, quod & misericors Deus remitteret, & iustus exigeret. quibus rebus quid efficitur aliud, quàm omnia omnibus mala deberi? & si exigantur, per iustitiam id fieri, vt ad misericordiam pertineat, remisisse? Deberi autem cuique quonam modo possunt, nisi ob peccatum? neque enim obnoxius & subiectus esse miseræ quisquam videtur posse, nisi peccati merito. Præsertim quia illud graue iugum, cui hoc Prosper adscribit, & ipsa mortalitatis conditio, omnibus omnino communis, de peccato procul dubio, sicut docet ipse, descenderit. Cur ergo propter peccatum hac cõsideratione non omnes omnia pati dici possunt? Quid? quod generalem esse hanc vult regulam, cum aduersus collatorem scribit, vt ibi patere culpam æstimemus, vbi pœna non lateat? Patet, inquit, culpa, vbi non latet pœna. At idem Prosper libro De vita contemplatiua tertio docet, cognitionem rerum, quæ de prudentiæ fonte confertur, cum ad alia multa percipienda salubriter, tum ad hoc quoque valere, vt homines ea imbuti, dolores varios, ac diuersas infirmitates, quæ mortaliter viuentes affligunt, non semper peccatis præcedentibus sequi; sed plerumque ex ipsa conditione mortalitatis accidere corruptibiliter natis, intelligant: vt scientes se nõ damnari aduersus

Lib. 3. c. 23.

lis præsentibus, sed probari, ex ipsa tolerantia passionum occasionem comparandæ sibi patientiæ, viriliter agentes, arripiant. Ex quibus colligitur id, quod præcedenti conclusioni repugnare videtur, non omnia quæ eueniunt quibuslibet hominibus aduersa, propter peccata euenire, idque vt intelligatur, ad prudentiam hominis Christiani pertinere. Cui consonat quod idem auctor habet in Epigrammate quinquagesimo tertio:

Oppressus quoties iustus dominantur iniqui,

Non est puniti supplicium meriti,

Sed virtus fidei sub tali examine crescit.

Scribit in eandem sententiam Gaudentius Brixianus, diui Ambrosij, vt apparet, contemporaneus. Quoniã, inquit, desiderio tuo negare non potui operam postulatam, breuiter tibi prius ostendam, non semper ægritudinum plagas pro peccatorum cumulo nostris corporibus irrogari. Humani corporis natura, ex quo sententiam mortalitatis exceperit, Tu terra es, & in terram ibis; infirmitatibus variis subiaceret, sine discretione cuiusquam. & quamuis peccatores nos esse salubriter fateamur, non tamen vel ex vigore, vel ex debilitate carnis, meritorum ponderandæ sunt qualitates: cum frequenter idolorum cultores, sanitate corporis, & bonis huius seculi perfruantur: & e contra diuino cultui inhærentes, ægritudinum ac tribulationum vexatione quassentur. Id quod multis è veteri & nouo Testamento productis exemplis declarat. Post quæ, Ad hæc inquit, seruatur pœnam prosperitas impiorum. Pietatis verò cultores quod varijs tribulationibus afflicentur, triplex esse ratio inuenitur. Prima, correctionis: secunda, purgationis: tertia, probationis. Has causas & rationes exemplis explicat: & in postrema causa & ratione ponit Iob. Denique post multa, Si peccator es, inquit, agnosce pro correctione tua esse quod cæderis, vel certè pro purgatione. Si autem iustus es, nomen

hh 3

quidem

Tom. 6. Bibliotheca Patrum Sixti Senensis fol. 47 in præfatione sui tractatus.

quidem iusti præsumere non audebis; intelliges tamē ad gloriæ tuæ probationē, euenire quod pateris. Quid verò sanctissimus Pontifex Leo? Apertissimè quidem Serm. 7. de Epiphania Domini, Si quid, inquit, laboris incidimus; nunquam nisi nostro merito sustinemus. Quis enim gloriabitur castum se habere cor, aut mundum se esse à peccato? Et, dicente beato Ioanne, Si dixerimus quia peccatum non habemus, quis inuentur ita immunis à culpa, vt in eo non habeat vel iustitia quod arguat, vel misericordia quod remittat?

CAPVT VIII.

Ex Gregorio Magno.

NON præteribimus sanctum Pontificem Gregorium, quem docere constat, atque etiam incitare, beatum Prophetam Iob, non propter sua peccata & merita, omnia illa fuisse perpeffum. Cum enim genera percussionum recenseret, Alia, inquit, percussio est qua peccator percutitur, vt sine retractatione puniatur: alia qua peccator percutitur, vt corrigatur: alia qua nonnunquam quisque percutitur, non vt præterita corrigat, sed ne ventura committat: alia qua plerunque percutitur, per quam nec præterita culpa corrigitur, nec futura prohibetur; sed dum inopinatus salus percussione sequitur, saluati virtus cognita ardentius ametur; cumque innoxius flagello atteritur, et per patientiam meritorum summa cumuletur. Ac postea singula hæc genera percussionum declarans exemplis, ad postremum, genus beatum Iob pertinere demonstrat; quem amici dum percussione genera, inquit, distinguere nesciunt, percussum pro culpa crediderunt. Et libro nono Moralium, ad illud, Multiplicabit vulnera mea sine causa; vt sæpè, inquit, iam diximus, nequaquam Iob percussus est, vt in eo percussio vitium

Tom. 6. 11.
- 117. 118.
- 119. 120.
- 121. 122.
- 123. 124.
- 125. 126.
- 127. 128.
- 129. 130.

Cap. 9. præfationis in Iob.

Cap. 16.